

ตรรกศาสตร์และการพิสูจน์

ตรรกศาสตร์ในยุคโบราณ

ประพจน์และค่าความจริง

การสมมูลเชิงตรรกศาสตร์/สัจนิรันดร์

กฎการอนุมานและการพิสูจน์

การอ้างเหตุผล

ตัวบ่งปริมาณ

ประพจน์และค่าความจริง

- บทนิยาม1

ประพจน์ (proposition หรือ statement) คือ ประโยค หรือข้อความที่เป็น จริง หรือ เท็จ เพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งเท่านั้น

นิยมเขียนแทนด้วยตัวอักษรตัวพิมพ์เล็กในภาษาอังกฤษ เช่น **p, q, r** เป็นต้น

- บทนิยาม2

เรียกประพจน์ที่เป็นจริงว่า ประพจน์ที่มีค่าความจริง (true value) เป็นจริง (**true**) แทนด้วย **"T"**

และเรียกประพจน์ที่เป็นเท็จว่า ประพจน์ที่มีค่าความจริงเป็นเท็จ (**false**) แทนด้วย **"F"**

เกม : เป็นหรือไม่เป็นประพจน์

ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศ
ตะวันออก T

$\frac{22}{7}$ เป็นจำนวน

อตรรกยะ F

ณเดชน์เป็นคนจังหวัด
ขอนแก่น T

กรุงเทพมหานครมี 76 จังหวัด F

พุ่มนี้พวกเรา
ไปกินดิน้อยกัน ?

$2y - 1 \neq 5$?

2.4 เป็นจำนวน F

ไม่!!!!
ฉันไม่ได้รักเขา ?

เขาได้รับเหรียญทอง
จากการแข่งขัน
5 เหรียญ ?

ประพจน์และค่าความจริง

- บทนิยาม3

ประโยคเปิด (Open Sentence) คือประโยคบอกเล่า หรือปฏิเสธ ที่มีตัวแปรอยู่ในรูปประโยค ยังไม่สามารถบอกได้ว่าเป็นจริงหรือเท็จ

การเขียนประโยคเปิดจะเขียนแทนประโยคด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวใหญ่ และเขียนวงเล็บแสดงตัวแปรของประโยค เช่น

ให้ $P(x)$ แทน $x^2 - x + 2 \leq 0$ เมื่อ $x \in R$

$Q(x)$ แทน $2y - 3 \leq 0$ เมื่อ $y \in R$

ประพจน์เชิงเดียว
(single statement)

นิเสธของประพจน์

เมื่อกำหนดให้ p, q เป็นประพจน์ใด ๆ **นิเสธ (negation)** ของ p เขียนแทนด้วย $\sim p$ เป็นประพจน์ที่มีค่าความจริงตรงข้ามกับ p

p	$\sim p$
T	F
F	T

p

$\sim p$

การเชื่อมประพจน์

การนำประพจน์เชิงเดียวมาสร้างเป็นสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ตัวเชื่อม (connective) ทางตรรกศาสตร์ ที่มีด้วยกัน 4 ตัวเชื่อม เพื่อได้ประพจน์ใหม่ที่เรียกว่า “ประพจน์เชิงประกอบ” (compound statement)

ตัวเชื่อมประพจน์ทั้ง 4 ได้แก่

1. ข้อความร่วม (conjunction)
2. ข้อความเลือก (disjunction)
3. ข้อความแบบเงื่อนไข (conditional statement)
4. ข้อความแบบผันกลับได้ (biconditional statement)

ข้อความร่วม (conjunction)

บทนิยาม 4

ให้ p, q เป็นประพจน์ “ข้อความร่วม (conjunction)”

ของ p และ q เขียนแทนด้วย $p \wedge q$ อ่านว่า p และ q จะมีค่าความจริงเป็นจริงได้เพียงกรณีเดียวเท่านั้นเมื่อ p และ q มีค่าความจริงเป็นจริง

p	q	$p \wedge q$
T	T	T
T	F	F
F	T	F
F	F	F

ข้อความเลือก (disjunction)

บทนิยาม 5

ให้ p, q เป็นประพจน์ “ข้อความเลือก (disjunction)”

ของ p และ q เขียนแทนด้วย $p \vee q$ อ่านว่า p หรือ q จะมีค่าความจริงเป็นเท็จได้เพียงกรณีเดียวเท่านั้นเมื่อ p และ q มีค่าความจริงเป็นเท็จ

p	q	$p \vee q$
T	T	T
T	F	T
F	T	T
F	F	F

ข้อความแบบเงื่อนไข (conditional statement)

บทนิยาม 6

ให้ p, q เป็นประโยค (ข้อความแบบเงื่อนไข (conditional statement))

เขียน

จะมีค่าความ

เป็นจริง และ

p	q	$p \rightarrow q$
T	T	T
T	F	F
F	T	T
F	F	T

มีค่าความจริง

ข้อความแบบผันกลับได้ (biconditional statement)

p	q	$(p \rightarrow q)$	$(p \leftarrow q)$	$(p \rightarrow q) \wedge (p \leftarrow q)$	$(p \leftrightarrow q)$
T	T	T	T	T	T
T	F	F	T	F	F
F	T	T	F	F	F
F	F	T	T	T	T

ลำดับตัวเชื่อมประพจน์

ในบางครั้งเราอาจเจอประพจน์เชิงประกอบที่ไม่ได้เขียนวงเล็บแบ่งแยกตัวเชื่อมประพจน์ให้ อาจทำให้เกิดความสับสนในการหาค่าความจริงของประพจน์เชิงประกอบนั้น ดังนั้นจึงได้กำหนดลำดับของตัวเชื่อมประพจน์ทางตรรกศาสตร์ไว้ ดังนี้

1. \leftrightarrow

2. \rightarrow

3. \wedge, \vee (กรณีมีทั้งสองตัวเชื่อมต้องใส่วงเล็บ)

4. \sim

ตัวอย่างลำดับตัวเชื่อมประพจน์

1. $\sim p \wedge q \leftrightarrow r \rightarrow \sim p$

2. $\sim r \rightarrow p \wedge q \leftrightarrow r$

3. $\sim p \wedge \sim r \rightarrow q \wedge \sim r$

4. $p \wedge \sim r \leftrightarrow \sim p \rightarrow \sim q$

การหาค่าความจริงของประพจน์

1. $p \wedge q \rightarrow r$

2. $(\sim p \wedge q) \vee r$

3. $(p \vee r) \leftrightarrow (q \wedge r)$

4. $(\sim p \wedge q) \rightarrow (q \vee r)$

5. $\sim [(p \wedge \sim q) \vee \sim p]$

6. $\sim (p \wedge q)$ และ $\sim p \vee \sim q$

7. $p \rightarrow (q \rightarrow r)$ และ $(p \rightarrow q) \rightarrow r$

8. $[p \wedge (q \rightarrow r)] \rightarrow (p \vee \sim r)$

การสมมูลเชิงตรรกศาสตร์/สัจนิรันดร์

บทนิยาม7

ให้ p และ q เป็นประพจน์ใด ๆ ประพจน์ p สมมูล (equivalence) กับ q ก็ต่อเมื่อประพจน์ทั้งสอง มีค่าความจริงตรงกันทุกกรณี เขียนแทนด้วย “ $p \equiv q$ ”

บทนิยาม8

ประพจน์ที่มีค่าความจริงเป็นจริงเสมอ เรียกว่า “สัจนิรันดร์” (tautology) และเรียกนิเสธของสัจนิรันดร์ว่า “ข้อความขัดแย้ง” (contradiction)

กฎการสมมูลเชิงตรรกศาสตร์

E1.	$\sim(\sim p) \equiv p$	กฎนิเสธซ้อน (Double negation)
E2.	$p \wedge p \equiv p$ $p \vee p \equiv p$	กฎนิจผล (Idempotent Law)
E3.	$p \wedge q \equiv q \wedge p$ $p \vee q \equiv q \vee p$	กฎสลับที่ (Commutative Law)
E4.	$\sim(p \wedge q) \equiv \sim p \vee \sim q$ $\sim(p \vee q) \equiv \sim p \wedge \sim q$	กฎเดอมอร์แกน (De Morgan's Law)
E5.	$(p \wedge q) \wedge r \equiv p \wedge (q \wedge r)$ $(p \vee q) \vee r \equiv p \vee (q \vee r)$	กฎการเปลี่ยนกลุ่ม (Associative Law)
E6.	$p \wedge (q \vee r) \equiv (p \wedge q) \vee (p \wedge r)$ $p \vee (q \wedge r) \equiv (p \vee q) \wedge (p \vee r)$	กฎการแจกแจง (Distributive Law)
E7.	$p \Rightarrow q \equiv \sim p \vee q$	
E8.	$p \Rightarrow q \equiv \sim q \Rightarrow \sim p$	กฎการแย้งสลับที่ (Contrapositive Law)

กฎการสมมูลเชิงตรรกศาสตร์

$$E8. \quad p \Rightarrow q \equiv \sim q \Rightarrow \sim p$$

กฎการแย้งสลับที่ (Contrapositive Law)

$$E9. \quad \sim p \wedge p \equiv c$$

กฎการขัดแย้ง (Contradiction Law)

$$E10. \quad \sim p \vee p \equiv t$$

กฎนิรมัชฌิม (Excluded middle Law)

$$E11. \quad p \vee c \equiv p$$

กฎเอกลักษณ์ (Identity Law)

$$p \wedge t \equiv p$$

$$E12. \quad p \wedge c \equiv c$$

กฎครอบงำ (Domination Law)

$$p \vee t \equiv t$$

$$E13. \quad p \Rightarrow (q \wedge r) \equiv (p \Rightarrow q) \wedge (p \Rightarrow r)$$

$$E14. \quad (p \vee q) \Rightarrow r \equiv (p \Rightarrow r) \wedge (q \Rightarrow r)$$

$$E15. \quad \sim(p \Rightarrow q) \equiv p \wedge \sim q$$

$$E16. \quad \sim(p \Leftrightarrow q) \equiv (p \Leftrightarrow \sim q)$$

$$E17. \quad p \Rightarrow (q \Rightarrow r) \equiv (p \wedge q) \Rightarrow r$$

กฎการสมมูลเชิงตรรกศาสตร์

$$p \leftrightarrow q \equiv (p \rightarrow q) \wedge (q \rightarrow p) \equiv (q \leftrightarrow p)$$

$$p \leftrightarrow q \equiv (p \rightarrow q) \wedge (\sim p \rightarrow \sim q)$$

$$p \leftrightarrow q \equiv (\sim q \rightarrow \sim p) \wedge (\sim p \rightarrow \sim q) \equiv \sim p \leftrightarrow \sim q$$

$$p \rightarrow (q \wedge r) \equiv (p \rightarrow q) \wedge (p \rightarrow r)$$

$$p \rightarrow (q \vee r) \equiv (p \rightarrow q) \vee (p \rightarrow r)$$

$$(p \wedge q) \rightarrow r \equiv (p \rightarrow r) \vee (q \rightarrow r)$$

$$(p \vee q) \rightarrow r \equiv (p \rightarrow r) \wedge (q \rightarrow r)$$

การอ้างเหตุผล/การอนุมานและการพิสูจน์

บทนิยาม 9

การอ้างเหตุผล (Argument) คือการอ้างว่าประพจน์ $p_1, p_2, p_3, \dots, p_n$ ซึ่ง จะเรียกว่าเหตุ นั้นสามารถสรุปประพจน์ q ซึ่งจะเรียกว่าผลสรุป เขียนแทน ด้วย

$$p_1, p_2, p_3, \dots, p_n \vdash q$$

การอ้างเหตุผลจะ “สมเหตุสมผล” (Valid) ก็ต่อเมื่อ

$$p_1 \wedge p_2 \wedge p_3 \wedge \dots \wedge p_n \rightarrow q$$

เป็นสัจนิรันดร์ นอกเหนือจากนี้เป็นการอ้างเหตุผลที่ไม่สมเหตุสมผล (Invalid)

กฎการอนุมานและการพิสูจน์

- **Modus ponens** is the argument form

$$\begin{array}{l} p \rightarrow q \\ p \\ \therefore q \end{array}$$

- This is also called a **direct argument**.

กฎการอนุมานและการพิสูจน์

- **Modus tollens** is the argument form

$$\begin{array}{l} p \rightarrow q \\ \sim q \\ \therefore \sim p \end{array}$$

- This is also called an **indirect argument**.
- It is equivalent to replacing $p \rightarrow q$ with $\sim q \rightarrow \sim p$ and then using modus ponens.

กฎการอนุมานและการพิสูจน์

- Transitivity

$$\begin{array}{l} p \rightarrow q \\ q \rightarrow r \\ \therefore p \rightarrow r \end{array}$$

- Elimination

$$\begin{array}{l} p \vee q \\ \sim p \\ \therefore q \end{array}$$

กฎการอนุมานและการพิสูจน์

- From the specific to the general

$$\begin{array}{l} p \\ \therefore p \vee q \end{array}$$

- From the general to the specific

$$\begin{array}{l} p \wedge q \\ \therefore p \end{array}$$

กฎการอนุมานและการพิสูจน์

- Constructive Dilemma

$$p \rightarrow q$$

$$r \rightarrow s$$

$$p \vee r$$

$$\therefore q \vee s$$

กฎการอนุมานและการพิสูจน์

- Destructive Dilemma

$$p \rightarrow q$$

$$r \rightarrow s$$

$$\sim q \vee \sim s$$

$$\therefore \sim p \vee \sim r$$

ตัวบ่งปริมาณ

บทนิยาม 10 ให้ \mathcal{U} เป็นเอกภาพสัมพัทธ์ และ $p(x)$ เป็นประพจน์

แบบที่ 1 นำหน้า $p(x)$ ด้วยตัวบ่งปริมาณ

ทุก x ใน \mathcal{U} / สำหรับแต่ละ x ใน \mathcal{U} / ไม่ว่า x จะเป็นอะไรก็ตามใน \mathcal{U} สำหรับแต่ละ x ใน \mathcal{U} ซึ่งมีสมบัติ $p(x)$ เขียนแทนด้วย

$$\forall x \in \mathcal{U}[p(x)] \text{ หรือ } \forall x[p(x)] \text{ หรือ } \forall x \in \mathcal{U}, p(x)$$

เรียก \forall ว่า “ตัวบ่งปริมาณทั้งหมด” (Universal quantifier)

ตัวบ่งปริมาณ

บทนิยาม10 ให้ \mathcal{U} เป็นเอกภพสัมพัทธ์ และ $p(x)$ เป็นประพจน์

แบบที่2 นำหน้า $p(x)$ ด้วยตัวบ่งปริมาณ

มี x ใน \mathcal{U} ซึ่ง / บาง x ใน \mathcal{U} มีสมบัติว่า / มีบาง x ใน \mathcal{U} ซึ่งมี
สมบัติ $p(x)$ เขียนแทนด้วย

$$\exists x \in \mathcal{U}[p(x)] \text{ หรือ } \exists x[p(x)] \text{ หรือ } \exists x \in \mathcal{U}, p(x)$$

เรียก \exists ว่า “ตัวบ่งปริมาณมีอย่างน้อยหนึ่ง” (Existential quantifier)

ค่าความจริงตัวบ่งปริมาณ

บทนิยาม 11 ให้ \mathcal{U} เป็นเอกภพสัมพัทธ์ และ $p(x)$ เป็นประพจน์

ข้อความ $\forall x \in \mathcal{U}, p(x)$ มีค่าความจริงเป็นจริงก็ต่อเมื่อ ไม่ว่า x จะเป็นอะไรก็ตามใน \mathcal{U} ทำให้ $p(x)$ มีค่าความเป็นจริง นอกนั้นข้อความนี้เป็นเท็จ

ข้อความ $\exists x \in \mathcal{U}, p(x)$ มีค่าความจริงเป็นจริงก็ต่อเมื่อ มี x อย่างน้อยหนึ่งตัวใน \mathcal{U} ทำให้ $p(x)$ มีค่าความเป็นจริง นอกนั้นข้อความนี้เป็นเท็จ

นิเสธตัวบ่งปริมาณ

บทนิยาม12 ให้ \mathcal{U} เป็นเอกภาพสัมพัทธ์ของประพจน์ $p(x)$ นิเสธของตัวบ่งปริมาณนิยามโดย

นิเสธของ $\forall x \in \mathcal{U}, p(x)$ คือ $\sim \forall x \in \mathcal{U}, p(x) \equiv \exists x \in \mathcal{U}, \sim p(x)$

นิเสธของ $\exists x \in \mathcal{U}, p(x)$ คือ $\sim \exists x \in \mathcal{U}, p(x) \equiv \forall x \in \mathcal{U}, \sim p(x)$